

L'esport a la Universitat



Exposició dels 40 anys de l'Autònoma 12 ■ Els avantatges de les pràctiques externes 16 ■ Dificultats per obrir mesquites a Catalunya, segons el diputat Mohammed Chaib, del PSC 20 ■ Projecte 'Lisa', per enviar informació des de l'espai 24 ■ Oportunitats laborals 27 ■

EL CAMPUS de l'Autònoma

NÚM 51 DESEMBRE 2009

3 Competicions esportives dels i les estudiants, dins i fora dels campus, a les diverses universitats

14 La política nordamericana de suport als universitaris que es dediquen a la pràctica dels esports

17 La Facultat de Psicologia celebra els seus 20 anys d'existència recollint un ampli anecdotari

18 Estudiants de tres associacions organitzen una Festa Major alternativa

19 El sincrotró 'Alba' és la instal·lació científica més important mai feta a l'Estat espanyol.

20 Les excavacions són una altra manera d'aprendre i de treballar, com a les runes d'Iesso.

31 El professor Minkang Zhou va arribar a l'Autònoma a través de la notícia d'un diari.

La presència de l'esport al campus

Vivim en una societat on l'esport ocupa un lloc important en la nostra existència col·lectiva. El tenim present a les notícies, a les converses, forma part de les nostres activitats (el veiem com espectacle o hi participem) i mou diners i persones. Fer esport és una recepta que serveix per a totes les edats, per a homes, dones i totes les condicions socials.

Les activitats esportives van associades també al món universitari fins el punt que s'organitzen campionats propis de diverses disciplines i

pràctiques esportives. Hi participen milers d'estudiants. És un complement perfecte per a la formació acadèmica com mostra la gran quantitat d'usuaris que gaudeixen de les instal·lacions al nostre campus.

En aquest número de la revista donem un cop d'ull a les competicions universitàries i a l'esport que es practica dins i fora del nostre campus per saber i conèixer les possibilitats existents i animar, si s'escau, a les persones que encara no s'han decidit a passar de gaudir de l'espectacle a participar-hi. Si esport és salut, la nostra Universitat presenta una salut força acceptable.

er esport és una recepta que serveix per a totes les edats, per a homes, dones i totes les condicions socials

■ <http://blogs.uab.cat/revistacampus>

DIRECTOR Antoni Reig. **SOTSDIRECTORA** (Producció i maquetació) Pepa Badell. **CAP D'EDICIÓ** Elvira Altés. **CONSELL EDITORIAL** Marta Corcoy, Miquel Àngel Linares, Manuel López, Xavier Mas de Xaxàs, Antoni Merino, Fernando Sabés, Jaume Soriano, Toni Castel. **DISSENY** Pepa Badell. **REDACCIÓ** Jose Antonio Diaz, Júlia Delgado, Marta Palau, Marcos Doespiritoso, Xavier Vilader, Davinia Garcia, Helena Ledesna, Deborah Castro, Begoña Fuentes, Mireia Julià, David Serrano, Marta Roqueta, Ester Dachs, Maria Pomés, M. Antònia Abrines, Ada Mullol. **FOTOGRAFIA** Marc Miras. **MAQUETACIÓ** Cristina Lliteras, Alba López. **EDICIÓ** Jaume Vich. **FOTO PORTADA** Arxiu SAF.

ADREÇA Facultat de Ciències de la Comunicació, Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), Edifici I, Aula I2-117, 08193 Bellaterra (Barcelona). **TELÈFON** 935813288. **FAX** 935812005. **EDITA** Facultat de Ciències de la Comunicació, UAB. **PREIMPRESSIÓ I IMPRESSIÓ** Gratesa



DAVID SERRANO

Esport universitari dins i fora del campus

L'esport universitari acull cada curs diversos campionats esportius. En l'últim curs l'Autònoma ha comptat aproximadament amb 1.700 participants dins del campus. A això cal sumar-li els campionats de Catalunya i Espanya, que suposen entre 1.100 i 1.300 persones.

Les competicions universitàries, aquest món paral·lel a la vida de l'estudiantat, funciona a base d'una bona organització d'aquest engranatge que és clau per a què els i les estudiants ho trobin atractiu i accessible, tal i com ens explica Carles Sisó, encarregat de competicions del Servei d'Activitat Física (SAF).

Competicions

Les competicions es divideixen en dos nivells principals: Catalunya i Espanya. Hi ha una primera

fase interzonal i després la fase autonòma, els Campionats de Catalunya Universitaris. A Catalunya hi ha un total de dotze universitats participants, una xifra molt alta en comparació amb la resta de comunitats autònomes. Per això la primera fase pren força importància i els guanyadors passen a competir a nivell estatal.

Hi ha campionats on l'organització és especialment complexa, com és el cas de la maratón, el duatló i el triatló, que es formen

per competicions a nivell federatiu. En altres disciplines com l'atletisme o la natació, es fan campionats específics per als universitaris.

Els campionats d'Espanya i Catalunya

La gran diferència entre els campionats de Catalunya i Espanya és la participació. Els de Catalunya fomenten sobretot la participació, ja que permeten competir al Personal d'Administració i Serveis (PAS) i al Personal Docent i Investigació (PDI). A més, l'edat no està regulada des de fa dos anys. Anteriorment, la participació acabava en els majors de 28 anys, però aquesta restricció es va eliminar.

En termes d'ajuda econòmica, trobem deficiències en ambdós. Fa anys que es demana que s'augmenti l'ajuda econòmica per als estudiants, ja que la subvenció és imprescindible per a molts estudiants que, sense aquest suport, no podrien participar-hi. Actualment, la UAB fa servir un model de subvencions econòmiques que, d'altra banda, moltes universitats critiquen. Els diners que rep l'estudiantat del Consejo Superior de Deportes (CSD) són gestionats directament pels qui se'n beneficien. "Aquesta és la nostra manera d'optimitzar recursos en aquest sentit i és una decisió que hem pres després de l'experiència d'altres anys", defensa Andreu Benet, director del SAF, i afegeix que "aquesta és també una manera d'exigir més compromís per part dels estudiants".

Tot i la voluntat d'aconseguir tanta representació com sigui possible, no sempre es pot assegurar la inscripció a tothom. Per exemple, els campionats d'Espanya tenen un límit d'inscripció. El món dels campionats es regeix per la posició que pren la universitat vers com afrontar la inscripció. Algunes universitats prioritzen les medalles, però des de l'Autònoma es considera



ARXIU SAF

A baix a l'esquerra, Andreu Benet, director del SAF.

que tot i ser un tema important, aquest no és prioritari. Segons assenyala Sisó, es felicita els participants que tenen una medalla, però no se'ls fa un reconeixement econòmic.

Altres organismes, com el CSD, tenen els seus propis reconeixements. Així, es premia les dones que hagin participat i tinguin millor expedient acadèmic i esportiu.

Els participants de campionats de Catalunya i Espanya poden aconseguir dos crèdits



de lliure elecció. Però només dos crèdits i només una vegada. "Creiem que hem de diferenciar la càrrega docent de l'esportiva", explica Sisó, que aclareix que en el cas dels esportistes d'elit les condicions varien. "En el cas del *Tutoresport* sí que tenen cinc crèdits, però perquè el volum d'hores és molt major".

Dos exemples Dues instantànies

El 4 d'abril va tenir lloc el Campionat de Catalunya Universitari



■
“Creiem que hem de diferenciar la càrrega docent de l'esportiva”

■
Al campionat de Catalunya van participar-hi 348 atletes d'universitats catalanes

■
Els protagonistes van ser Cristina Bárcena i Edgar Pérez



d'Atletisme a l'Estadi Municipal del Congost de Manresa. La jornada va reunir un total de 348 atletes vinguts de les diferents universitats catalanes. L'organització d'aquest campionat esportiu va anar a càrrec de la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC) i del Club Atlètic Manresa, i va comptar amb el control dels jutges de la Federació Catalana d'Atletisme.

Ja des de primera hora del matí eren moltes les persones que ocupaven les grades de l'estadi

Universitaris participants a les proves de velocitat, llançament de disc i salt d'alçada.

i, a mesura que va avançar la jornada, l'afluència de gent va augmentar.

Els protagonistes de la jornada van ser Cristina Bárcena i Edgar Pérez. La primera va guanyar la prova de 100 metres tanques amb un temps de 14,27s i va aconseguir també el primer lloc en el concurs de salt de llargada amb una excel·lent marca de 5,80 metres. El velocista Edgar Pérez va aconseguir la victòria a la prova de 200 metres llisos amb un registre de 22,12s.

Pel que fa als i les atletes de la UAB, els més destacats van ser, per una banda, Víctor Montaner, que va guanyar la cursa dels 400 metres llisos masculins amb una marca de 50,99s i, per altra banda, l'atleta Elia Pascual que, amb un magnífic llançament en el concurs de jabalina de 46,50 metres, es va endur el títol català. A més, també van aconseguir la victòria Baldemar Botini als 400 metres tanques masculí (56,63s), Jose Javier en pes masculí (14,97 metres), Víctor Fonseca en jabalina



(54,38 metres), Elena Fonalleras als 5.000 metres llisos femení (19min 41s), Irene Gimenez als 3.000 obstacles femení (13min), i Tamara del Río en alçada femenina (1,54 metres).

L'acte va comptar amb la presència de càrrecs directius de l'àmbit universitari i esportiu, i que van ser els encarregats de donar les medalles als guanyadors i guanyadores.

Campionats d'Espanya de Voleibol de Platja

L'esport universitari té diverses fites al llarg d'un any. Una de les més atractives és la final del Campionat d'Espanya Universitari de Voleibol de Platja, que

va tenir lloc a Cambrils els dies 11, 12, 13 i 14 de maig. La Universitat organitzadora va ser la Rovira i Virgili (URV). Aquesta competició, juntament amb la final d'Escacs que va tenir lloc els mateixos dies a la Universitat de Lleida (UDL), és de les poques competicions que han celebrat les finals estatals universitàries en terres catalanes.

Hi van participar 84 nois i 72 noies que es van repartir en 78 equips: 36 masculins i 39 femenins, en aquest cas equips per parelles. Hi van estar representades 45 de les 72 universitats de l'Estat. A més, van estar acompanyats per una seixantena de delegats i entrenadors.

Tot i ser competicions lúdiques, els jugadors i jugadores es deixen la pell als partits.

Des de la Secretaria General del Campionat, Inaki Liarte, màxim responsable de l'organització del Campionat, es mostrava molt satisfet per la participació obtinguda. Tot i així, reconeix que organitzar un acte d'aquestes dimensions és feina dura. "El més difícil és la burocràcia, el tema de papers que has de tractar amb el CSD, amb les federacions autonòmiques, i la feina per aconseguir àrbitres nacionals", explicava Liarte. També s'ha d'estar preparat per als canvis d'última hora. Per exemple, al campionat masculí d'aquest curs hi havia 42 equips inscrits, i finalment només hi van assistir 39. Això els va obligar a refer tot el



■ **Al Campionat de Voleibol de Platja hi van participar 84 nois i 72 noies**

■ **Les competicions reben ajuda oficial i de patrocinadors privats**

■ **Els esportistes troben dificultats per compaginar competició i compromisos lectius**



ARXIU SAF

quadre del torneig. Liarte també va explicar que el CSD destina una ajuda per al finançament del Campionat, però no ho cobreix tot. La resta d'ajuda econòmica va a càrrec de patrocinadors, com és el cas de Red Bull.

Resultats

Els representants de la UAB van fer un bon paper. Les noies es van quedar "a un pas de quarts de final", segons ens explica l'Anna, una de les participants. Això significa que van quedar entre les 11 primeres.

A més de l'Anna, la Neus i el Bruno, els altres representats de la UAB, ens donen l'opinió sobre l'organització, l'atenció a

El Campionat d'Espanya de Voleibol de Platja té participació femenina i masculina.

l'estudiant, i al món del voleibol en general. La Neus és la primera vegada que participa en un campionat com aquest, a diferència de l'Anna, que l'any passat va disputar el Campionat a Màlaga i, tot i que reconeix que no està tot tan ben controlat com a la ciutat andalusa, està satisfeta amb l'organització. "Crec que tot està bastant bé. Els àrbitres tenen un bon nivell, no tenim problemes per aconseguir aigua i, a més, ens fan massatges", comenta l'Anna.

Un dels aspectes negatius que remarquen els participants són les dates escollides per celebrar el campionat. I és que és una setmana molt propera a l'època

d'exàmens i, al ser entre setmana, es perden classes, algunes d'elles difícils de recuperar i difícils de justificar. "Si dius que tens un examen el professor potser decideix canviar-te'l, però depèn de cada professor, no de l'Autònoma. I si són obligatòries les classes, mala sort", explica l'Anna.

A part d'això, en Bruno va aprofitar per traslladar-nos una crítica al SAF: "Ens han deixat totalment desatesos en tot moment i ni tan sols conec qui és el responsable del SAF. No tenim ni tècnic ni delegat operatiu que porti els temes burocràtics i administratius, ningú ha vingut amb nosaltres, i una jugadora està fent de delegada".

■ **La variant del gènere és un dels temes que genera més interès**

■ **En els campionats d'Espanya, les diferències en la participació masculina i femenina disminueixen**

■ **Quan es parla de competicions, es fa referència a un 90% de competició lúdica, i no d'alta competició**



L'Anna també ens va reconèixer que la UAB els va donar tretze euros en concepte d'ajuda per al desplaçament, però que només el viatge d'anada els va sortir més car.

Això sí, els tres coincideixen en què l'experiència és molt bona, es coneix molta gent i hi ha molt bon ambient. S'ho van passar d'allò més bé. "El món del voleibol és molt petit i ens coneixem tots", afirma en Bruno.

Competició femenina

La variant del gènere és un dels temes que genera més interès. El volum de nois en competicions és molt més elevat que el de noies, ja

Algunes instantànies del Campionat Universitari de Catalunya de Futbol Platja.

que els nois fan més esport reglat i les dones més activitat no reglada, com podria ser anar a la piscina o a la sala de màquines. Tot i així, en els campionats d'Espanya les diferències en la participació masculina i femenina disminueixen. Cal diferenciar, llavors, entre les competicions on l'esportista ja té una dedicació important i les de caire més lúdic.

Quan es parla de competicions, es fa referència a un 90% de competició lúdica, i no d'alta competició. Per dedicar-se a l'alta competició es necessita molt més temps i a la Universitat hi ha poques persones que puguin dedicar-s'hi. Malgrat

tot, hi ha algunes persones que decideixen continuar amb l'alta competició, i poden acollir-se a programes específics. És el cas del *Tutoresport*, un programa de tutorització universitària i esportiva per l'alumnat que és esportista d'alt rendiment.

Un dels punts prioritaris del SAF, segons explica Sisó, és potenciar la participació de les dones: "Estem intentant reactivar la competició femenina. El que ens trobem és que el problema ve des de baix. Hi ha un punt on els nois continuen el treball esportiu i les noies abandonen o deriven cap a una altra activitat. Aquest punt podria ser el pas a batxillerat.



ARXIU SAF

Així com els consells escolars potencien molt l'oferta esportiva fins a primària, i una mica més a secundària, ho fan menys a nivell de batxillerat”.

L'esforç del SAF per potenciar l'esport femení es materialitza en plans concrets. Un dels principals va ser la promoció de la lliga femenina de futbol: es van fer cartells, es va ajudar a les noies que no tenien equip per a què es posessin en contacte amb altres que tampoc en tenien, i amb un conjunt de petits esforços es va aconseguir obrir una lliga femenina amb dotze equips i un total de 127 participants. Aquest és un

projecte que va més enllà de les competicions, ja que es treballa sobretot de manera pedagògica. Així, el reglament en aquesta lliga és flexible, i també s'ha tingut en compte la participació femenina en tots els àmbits, com és el cas de l'arbitratge. L'any que ve hi ha perspectives d'obrir aquesta mateixa proposta al bàsquet, al voleibol i, si es pot, també a l'handbol.

Condicions econòmiques

Un altre aspecte que crida l'atenció és el de l'establiment de les condicions econòmiques del SAF, que Sisó explica així: “Hi

L'equip femení de futbol platja de la Universitat.

ha molts criteris, però la postura actual és que la comunitat universitària hauria de poder venir a fer activitat física de manera gratuïta, com es fa a les biblioteques. Però sabem que això té un preu i que els diners que es destinessin aquí potser s'haurien de treure d'un altre lloc. És una Universitat pública, però segons què, cal pagar-ho. Nosaltres fem el que podem amb els recursos, que són limitats. Intentem optimitzar-los” ■

**Jose Antonio Diaz
Júlia Delgado
Marta Palau
David Serrano**



■ **Raül Racero i Jiménez**
Llicenciat en Administració i Direcció d'Empreses i estudiant de Periodisme
Tercer al Campionat de Catalunya de Mitja Marató de Muntanya 2009

Una plataforma per a l'esport

Vaig conèixer els Campionats de Catalunya Universitaris per casualitat mentre m'inscriví a la mitja marató de Sitges de 2008. Va ser tan senzill com contactar amb el Servei d'Activitat Física (SAF) i donar-me d'alta a l'apartat de competicions. Ja podia competir com a atleta de la Universitat Autònoma de Barcelona i participar en una categoria que desconeixia fins aleshores.

Les facilitats per córrer com a universitari són màximes. N'hi ha prou amb inscriure's a la prova del campionat universitari a través del lloc web del SAF, i fer-ho constar al moment de la tramesa de la inscripció i el pagament de la cursa. El principal avantatge és el de poder participar

en una categoria menys massificada que la sènior, i tenir més opcions de fer una bona posició. Ara bé, com és sabut, hi ha molts esportistes professionals i d'elit entre els universitaris, que fan que el nivell entre els primers tendeixi a ser molt alt. A més, a l'hora de retirar el pitrall per a la competició hi ha una taula a banda de la resta on no hi ha aglomeracions i s'estalvia molt de temps.

La iniciativa dels Campionats de Catalunya Universitaris sempre m'ha semblat molt atractiva i crec que és una manera de fomentar l'esport entre la comunitat universitària. Malgrat tot, penso que no es fa prou esforç per a donar-los

a conèixer i que la comunicació que se'n fa és insuficient. Caldria donar-hi més notorietat perquè hi ha molts esportistes a la UAB que mai s'han plantejat competir i que, segurament, estarien disposats a fer-ho si tinguessin una mica d'informació i alguna motivació més, com la de poder participar amb altres companys.

Els aspectes negatius són mínims perquè és una iniciativa que afegeix valor a la pràctica de l'esport, però hi trobo a faltar algun tipus d'ajuda com la gratuïtat en

la inscripció a les curses, o la possibilitat de tenir una samarreta on es pugui promocionar el fet de competir per la UAB.

He participat en les proves de ma-

rató (Barcelona 2008), mitja marató (Sitges 2008) i mitja marató de muntanya (Alpens 2008 i 2009), on enguany he assolit la tercera posició. Suposo que hi ha hagut altres companys de la UAB, però mai s'ha organitzat una trobada ni hi ha hagut comunicació entre els participants.

Valoro positivament l'experiència de córrer com a universitari i poder competir en un campionat més reduït on tots ens dediquem al mateix, però crec que, si es milloressin alguns aspectes els campionats universitaris, podrien agafar una bona anomenada i ser realment una plataforma que apropés els joves a la competició i a l'esport.

Is aspectes negatius són mínims perquè és una iniciativa que afegeix valor a la pràctica de l'esport



■ **Josep Maria Puig**
 Periodista esportiu de TV3
 Membre del Centre d'Estudis Olímpics de la UAB

Lluny del somni americà

El sistema educatiu dels Estats Units estableix la concessió d'unes beques esportives per als estudiants esportistes que competeixen per a una de les 2.000 universitats existents. Sense cap dubte, no hi ha lloc al món on es fomenti tant l'esport com al continent americà, i ho podem comprovar observant el nivell d'organització amb què compten les diferents institucions universitàries.

Només trepitjar una universitat nordamericana, un es pot adonar fàcilment de les múltiples disciplines que s'hi promouen. L'organització d'aquest tipus d'esdeveniments és, gairebé, com la que veiem en una lliga professional. Els campionats de futbol americà, per citar algun exemple, es juguen en estadis plens que, a vegades, arriben a allotjar a més de 50.000 persones per veure un equip d'estudiants enfrontant-se a una universitat veïna.

Quan un s'assabenta de les estratègies que utilitzen per incentivar els seus esportistes, es posa a pensar si no seria bo que el sistema s'apliqués en altres països. Les universitats ofereixen beques completes als alumnes que volen cursar alguna de les carreres que imparteixen i que, de la seva butxaca, mai haguessin pogut pagar. Així que, quan algú analitza el nivell organitzatiu i de suport

econòmic de l'esport universitari a casa nostra, s'adona de l'abisme que separa els Estats Units de Catalunya. Dos països tan sols a set d'hores d'avió, però que sembla que es trobin un al planeta Terra, i l'altre a Saturn.

I a dia d'avui l'únic que podem trobar a les universitats és un programa esportiu i acadèmic, *Tutoresport*, dirigit a una minoria. A la UAB fa més de deu anys que es va crear aquest programa de suport acadèmic adreçat als esportistes d'elit. El Servei d'Activitat Física de l'Autònoma

(SAF) els dona la possibilitat de compaginar l'activitat acadèmica i esportiva, comptant amb l'activa col·laboració d'un tutor, professor de la Facultat o Escola Universitària en la qual estudien. Però, això sí, abans

L'únic que podem trobar a les universitats és un programa esportiu i acadèmic, 'Tutoresport'

han de portar sota el braç una beca del pla ADO (ajut a l'esportista olímpic), el DAN (esportista d'alt nivell), l'ANC (alt nivell català) o l'ARC (alt rendiment català), segons els criteris marcats, respectivament, pel Consejo Superior de Deportes i per la Secretaria General de l'Esport de la Generalitat de Catalunya. Un privilegi que només han tingut 153 alumnes esportistes des del 1997-98, data en què es va crear aquest programa pioner a tot l'Estat espanyol. De moment, els esportistes catalans hauran de seguir somiant a l'espera d'aconseguir l'or olímpic.

■ NOTÍCIES

■ Entre les 100 millors universitats europees

La UAB és la noranta-dosena millor universitat europea, segons el rànquing mundial d'universitats de 2009 que ha fet públic la revista britànica *The Times Higher Education Supplement*. Això suposa que ha pujat catorze llocs respecte l'informe de l'any passat. A més a més, la UAB es troba en el vint-i-tresè lloc de les millors universitats europees en el camp de les Ciències Socials. **M.A.**

■ 10 anys ensenyant idiomes

UAB Idiomes ha celebrat el desè aniversari de les seves instal·lacions a Barcelona. El dia 30 d'octubre es va commemorar l'efemèride amb un petit acte a la Casa de Convalescència, la seu de l'escola a la ciutat comtal. A l'esdeveniment hi van participar la vicerectora de Relacions Institucionals de l'Autònoma, María José Recoder, i la directora de UAB Idiomes, Montserrat Balagueró. **E.D.**

■ Trobada d'exalumnes

A principis d'estiu es va fer la primera trobada d'exalumnes de la llicenciatura de Publicitat i Relacions Públiques per tal de vincular el món acadèmic i professional. Van parlar Carles Jaime, vicerector d'Estudis de Postgrau, David Roca, coordinador de la llicenciatura, i els professors Juan Antonio Chiva i Francisco Gozálviz. A l'acte també hi va assistir l'exalumne i exprofessor Fernando Martorell. Els exalumnes van gaudir d'una visita guiada per les noves instal·lacions de la Facultat de Ciències de la Comunicació i l'Hemeroteca. L'acte va concloure amb un aperitiu. **A.M.**

Exposició a l'Hemeroteca General amb el recull de textos, imatges i objectes del quarantè aniversari de la UAB.



MARTA ROQUETA

La UAB bufa quaranta espelmes

La Biblioteca de Ciències de la Comunicació celebra el quarantè aniversari de la Universitat Autònoma amb l'exposició *40 anys UAB*. La mostra és una recopilació de textos, imatges i objectes vinculats a la Universitat des de la inauguració fins avui. Revistes, quadres i segells dels

primers temps de l'Autònoma conviuen amb modernes pantalles de plasma que mostren algunes de les persones i dels projectes que formen part de la història de la institució ■

Marta Roqueta Fernández

Campus d'Excel·lència Internacional

La Universitat Autònoma de Barcelona ha estat seleccionada pel Ministeri d'Educació, entre 51 universitats, per participar en el programa de Centres d'Excel·lència Internacional (CEI).

Es tracta d'una iniciativa global per poder donar visibilitat a les universitats amb un pla d'innovació científica i acadèmica. L'Autònoma ha decidit presentar-se al programa amb el projecte *UABCEI: Aposta pel coneixement i la innovació*. Consisteix en una estratègia per modernitzar la Universitat, sobretot en aquells aspectes que van resultar poc valorats durant el procés de selecció al programa d'accés al CEI.

El projecte planteja canvis en la càrrega docent del professorat, però també aborda aspectes més científics, com és l'ampliació del Parc de Recerca, la principal institució d'investigació del campus.

També preveu actuacions de caire tecnològic, com és la creació de la e-UAB, la futura branca electrònica de la Universitat, que ha de permetre un augment de la col·laboració entre l'alumnat i el professorat.

A part de la UAB, catorze universitats espanyoles més intentaran obtenir el certificat de centres d'excel·lència, entre elles tres de catalanes ■

Maria Pomés



Cicle 'Cinema en el Cinema'

El Cicle 'Cinema en el Cinema' repassa les millors pel·lícules que parlen de com fer cinema, ahora que permet consumir un producte cultural de qualitat.

Cultura en Viu, juntament amb la Facultat de Ciències de la Comunicació, porta a terme *Cinema en el Cinema* dins el marc dels Cicles de Cinema de la UAB (veure cartell superior). Es tracta d'un seguit de pel·lícules amb una temàtica comuna, el cinema, que permet a tota la comunitat universitària conèixer com es fa una pel·lícula, ahora que els permet consumir un producte cultural de qualitat.

Cinema en el Cinema està pensat per als estudiants de Comunicació Audiovisual, però el fet de realitzar-ho a nivell de tot el campus fa que qualsevol cinèfil o interessat en qualsevol dels films hi pugui accedir sense cap tipus de barrera.

En pantalla de cine

Ludovico Longhi, professor de Teoria i Tècnica del Guió Cinematogràfic i organitzador de l'acte, ens explica que creu que

les pel·lícules "estan fetes per veure-les en pantalla de cine", i que cal aprofitar les bones infraestructures que es troben a l'ETC del campus. Amb aquest cicle, els amants del cinema de qualitat el poden apreciar en el lloc que li correspon, una sala de cinema.

A més a més, a cada projecció hi ha una presentació del film per part de professorat especialitzat que indica al públic les qüestions a tenir en compte abans de veure la pel·lícula. A part d'això, després de veure la pel·lícula, es porta a terme un col·loqui on participen tant alumnes com professors, de manera que tothom pot donar la seva opinió.

Les representacions es realitzen cada dimecres a les 10.30 hores de manera gratuïta a la Sala de Cinema de la ETC (a la Plaça Cívica) ■

M. Antònia Abrines

■ Setmana de la Mobilitat

La UAB va dedicar l'última setmana d'octubre a la mobilitat segura i sostenible. El Programa per a la Integració dels Universitaris amb Necessitats Especials (PIUNE) va dur a terme una campanya per recordar la importància que té respectar els aparcaments reservats per a les persones amb discapacitats. El 28 d'octubre, el Dia de la Bicicleta de la UAB, la Fundació de l'Autònoma Solidària (FAS) va realitzar una sèrie d'activitats relacionades amb la bicicleta, entre elles, revisions mecàniques gratuïtes i sortejos de bicicletes. **A.M.**

■ Política europea sobre béns i serveis culturals

La Càtedra Unesco de Comunicació InCom-UAB ha organitzat un seminari per parlar de la política de la Unió Europea sobre la circulació internacional de béns i serveis culturals des de la perspectiva francesa. El doctor per la Universitat Rennes II, Jaques Guyot, serà el ponent principal de l'acte que se celebrarà el dies 1 i 3 de desembre a la Facultat de Ciències de la Comunicació. **E.D.**

■ '¿Dónde estás Guevara?'

Aquest llibre, escrit pel professor Santiago Tejedor, va ser presentat divendres 16 d'octubre a l'Aula Magna de la Facultat de Ciències de la Comunicació. El text pretén donar una visió més humanitzada del guerriller, i parla d'ell com el marit, pare, somniador i poeta que també va ser. L'acte de presentació del llibre va comptar amb l'actuació en directe del cantautor burgalès Diego Domingo, que va delectar els espectadors amb cançons relacionades amb la figura del Ché. **A.M.**

■ NOTÍCIES

■ La Facultat de Biociències celebra l'any Darwin

Aquest any es commemora el bicentenari del naixement de Charles Darwin i se celebren els 150 anys de la publicació de *l'Origen de les espècies*. La Facultat de Biociències s'ha unit a les celebracions amb una exposició a la Biblioteca de Ciència i Tecnologia i un cicle de conferències que reuneix especialistes de tot el món. **E.D.**

■ Una oportunitat pels estudiants d'enginyeria

Pre-Occupa't ha arribat a la seva cinquena edició. Aquesta jornada està convocada per l'Escola Universitària Salesiana de Sarrià (EUSS) i busca crear un espai a on els futurs enginyers puguin establir un primer contacte amb les empreses dels sectors industrial i tecnològic. **E.D.**

■ Conferència sobre el Sàhara Occidental

Alfonso García de Paadín i Ahumada, professor de la Universidad Nacional de Educación a Distància (UNED) i militar que va haver de viure en primera persona la Marxa Verda al Sàhara, va pronunciar el 16 d'octubre la conferència *Per què Espanya va deixar el Sàhara? Una aproximació geopolítica* a la Facultat de Ciències de la Comunicació. **A.M.**

■ Donació de sang per inaugurar el curs

El dia 6 d'octubre va tenir lloc la primera campanya de donació de sang a l'Escola Universitària Salesiana de Sarrià (EUSS), dins la campanya *Amb una vegada no n'hi ha prou* del Banc de Sang i Teixits de Catalunya. **A.M.**

■ Investiguen l'edat de Bronze

Un grup de professors de la UAB s'encarregarà de dirigir la creació del primer institut d'investigació sobre l'edat de bronze al Mediterrani. L'Institut es crearà a l'entorn del jaciment de la Bastida, a Tontana (Múrcia), i compta amb el patrocini de la Conselleria de Cultura i Turisme de Múrcia i el Ministeri de Cultura.

Actualment, unes 30 persones provinents de vuit universitats de tot el món ajuden a investigar i catalogar el jaciment, considerat uns dels meus rics de tot Europa (veure imatges a la dreta). Les restes arqueològiques descobertes fins ara consten de 37 edificis i unes 39 tombes que tenen particularitats "insòlites per aquest període", afirma el professor de la UAB i director del projecte, Vicenç Lull.

El projecte tindrà una doble vessant: la investigació dels descobriments fets a les excavacions i la divulgació dels resultats en un museu monogràfic de pròxima obertura ■

Ester Dachs



20 anys d'anècdotes a Psicologia

Aquest any se celebren els 20 anys de la Facultat de Psicologia. Per celebrar l'efemèride, el deganat ha creat un bloc per recollir les anècdotes i records de l'alumnat, el professorat i altre personal vinculat al centre. L'objectiu és la publicació d'un llibre on s'explicarà la història de la Facultat des del punt de vista dels seus protagonistes.

El projecte es va presentar el dia 9 de novembre en una taula rodona, a la que hi va assistir la rectora de la Universitat, Ana Ripoll, la degana de la Facultat de Psicologia, Maite Martínez, i el primer degà que va tenir el centre, Ignasi Morgado, així com antic professorat i alumnat.

Un dels discursos més emotius va ser el de Morgado. L'antic degà va recordar la llarga reivindicació pel reconeixement de la Psicologia com una carrera de ple dret. Un procés que va començar el 1979 amb la publicació del llibre blanc de Psicologia, i va culminar amb la creació de l'actual Facultat, el 10 de novembre de 1989, data que va recordar com la seva personal "caiguda del mur de Berlín".

El deganat va afirmar la intenció d'organitzar més actes commemoratius, exposicions, xerrades i col·loquis que s'aniran produint al llarg de tot el curs acadèmic ■

Ester Dachs



M. ANTÒNIA ABRINES

Una Festa Major polèmica

Diferents associacions d'estudiants han estat enguany les organitzadores de la Festa Major de la UAB, després que el Consell de Govern anul·lés la Festa oficial a principis d'octubre. La vicerectora de Relacions Institucionals, Maria Josep Recoder, va defensar la decisió "impopular però necessària" de suprimir la festivitat per motius "tant econòmics com de seguretat". Segons Recoder, el campus "simplement no està preparat per aquest tipus de festes". Davant d'aquest fet, les associacions d'estudiants van fer una Festa alternativa i autogestionada.

La preparació de la Festa va estar protagonitzada per les tensions entre el rectorat i les tres associacions d'estudiants que organitzadores: la Coordinadora d'Assemblees de Facultat (CAF), el Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans (SEPC) i l'Associació de Joves Estudiants de Catalunya (AJEC). Les associacions reclamaven ajudes al rectorat pel subministrament de cervesa, la neteja de les instal·lacions i la contractació d'ambulàncies, mentre el rectorat recordava que la Festa "no tenia autorització institucional" i negava qualsevol responsabilitat en les possibles conseqüències de la realització de la jornada.



ARXIU UAB

La festa va començar al migdia amb l'actuació a la plaça Cívica dels castellers de la UAB, i va durar fins a les 5 de la matinada a la zona de la Plaça Cívica i a l'esplanada d'Humanitats, un espai de festa organitzat pel CAF i el SEPC, i fins a les 11 de la nit a l'escenari de davant del rectorat, muntat per l'AJEC.

Molta brossa

El punt més polèmic de la Festa va ser la gran quantitat d'escombraries que empastifaven el campus al dia següent. El lamentable estat de molts espais públics va ser causa de crítiques de tots els usuaris de la Universitat. El rectorat va lamentar "la brutícia acumulada i els desperfectes ocasionats al campus". Els

Molta gent va participar a la Festa Major tot i que, un cop acabada, van quedar un munt de deixalles al campus.



ARXIU UAB

organitzadors es van defensar adduint la falta de recursos i la poca voluntat de col·laboració de les institucions. També van demanar que aquest fet no minimitzi el gran èxit de participació de la festa, que van calcular amb un total de 20.000 assistents. El rectorat, en canvi, dona la xifra de 8.000 persones.

Actualment hi ha una comissió de govern destinada a organitzar una nova festa major que tingui el suport de tots els estaments universitaris, però aquesta iniciativa no té el suport de les associacions d'estudiants, per tant, sembla que l'acord encara queda lluny ■

**M. Antònia Abrines
Ester Dachs**

Moltes de les carreres que imparteix l'Autònoma ofereixen l'oportunitat de realitzar pràctiques en tot tipus d'entitats. L'estudiantat té l'opció d'aplicar els coneixements rebuts i de començar a obrir-se camí en el mercat laboral. Les empreses troben en els becaris persones amb gran capacitat de treball i nivell d'implicació.



ESTER DACHS

Pràctiques externes: una formació avantatjosa

Cristina Riba Trepac, coordinadora de pràctiques a la Facultat de Dret, afirma que la finalitat principal de las pràctiques externes és la formació des d'un punt de vista pràctic. "Per als alumnes suposa l'oportunitat de poder exercir sense estar col·legiats i veure casos reals", assenyala Riba. El ventall de pràctiques és tan ampli que tot l'alumnat matriculat té la possibilitat d'op-
tar-hi. En algunes ocasions, diferents estudiants volen accedir a la mateixa plaça i, llavors, el criteri de selecció utilitzat és el de l'expedient acadèmic. "Som una Universitat pública i, per tant, els criteris de selecció han

La majoria de l'alumnat valora molt positivament les pràctiques externes.

de ser transparents i donar les mateixes possibilitats a tothom", assegura Riba.

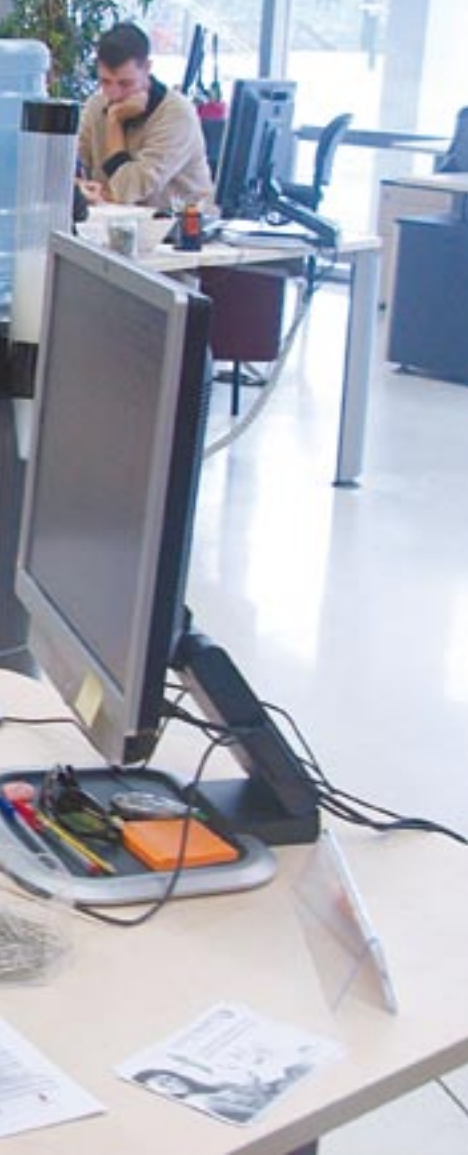
Per Maria Jesús Espuny, coordinadora de pràctiques de la diplomatura de Relacions Laborals i de la llicenciatura de Ciències del Treball, les pràctiques suposen "l'apropament a la realitat professional de l'alumnat un cop assolits determinats coneixements teòrics". Les activitats es relacionen, fonamentalment, amb la gestió de recursos humans i l'assessorament laboral.

Relació alumnat-empresa

Les pràctiques externes es formalitzen mitjançant un conveni

de col·laboració entre l'empresa i la Universitat, segons el qual, l'entitat es compromet a tenir els becaris i becàries durant un període determinat, i a nomenar un tutor que s'encarregarà de fer un seguiment de la feina del o l'estudiant en pràctiques i en l'orientació de la seva tasca. En cap cas, a les empreses se'ls requereix una retribució econòmica per als becaris perquè, tal i com assenyala Cristina Riba, "es tracta d'una assignatura més i, per tant, l'empresa està realitzant un treball formatiu".

Ambdues coordinadores coincideixen en què existeixen irregularitats en les pràctiques.



ESTER DACHS



MARCOS DOESPIRITUSANTO

“Tenim un sistema de control molt estricte orientat a què els i les estudiants no realitzin més hores que les que els corresponen, i que les feines que desenvolupin siguin adequades a la seva formació”, afirma Riba. “Hi ha un seguiment acurat, abans i especialment durant la realització de les pràctiques, amb un rigorós protocol d’actuació per si tingués lloc una hipotètica irregularitat”, assenyala per la seva part la professora Espuny.

La crisi afavoreix l’oferta

L’oficina Treball Campus ofereix també la possibilitat de realitzar pràctiques externes. Vicenç Sellés, un dels responsables de Treball Campus, diu que és “un dels serveis estrella de la Universitat”. Aquest servei, actualment, es troba en ple procés de canvi mitjançant la creació d’aliances amb mecanismes com el Servei

Vicenç Sellés, un dels responsables de Treball Campus, i María Jesús Espuny, coordinadora de pràctiques de la diplomatura de Relacions Laborals i de la llicenciatura de Ciències del Treball.

d’Ocupació de la Generalitat, serveis locals d’ocupació o grans empreses privades com Infojobs o Infoempleo. “Intentem que el 100% dels i les alumnes que passen per aquí tinguin una inserció laboral satisfactòria”, afirma Sellés. En el context actual de crisi econòmica “han baixat les ofertes d’inserció laboral i han pujat les ofertes de convenis de pràctiques”, assenyala Sellés.

El grau de satisfacció dels i les alumnes amb les pràctiques sol ser elevat. Toni estudia quart curs de Dret i realitza les pràctiques en un despatx d’advocats de Barcelona. “No et donen plena llibertat per fer el que vulguis, però veus casos i analitzes documents que et permeten saber com serà la teva feina en sortir”, diu Toni.

Altres alumnes es mostren més descontents perquè consideren que les pràctiques no els

permeten ampliar els seus coneixements i anar més enllà, i no veuen les pràctiques profitoses. Aquest és el cas de la Laura, una estudiant de l’últim curs de Periodisme i que, després de realitzar pràctiques en una ràdio, afirma: “No em deixaven fer gairebé res, i el poc que feia, mai sortia”. Una altra queixa de l’alumnat és la no remuneració de la majoria de les pràctiques. La Neus, que està acabant Medicina, explica que fa pràctiques cada dia “perseguint un metge”. Quan surt el tema de la remuneració no dubte en posar-se a riure: “No ens paguen res. Les pràctiques són una part de la carrera i, en aquest cas, la responsabilitat és del metge, o sigui que ja està bé que no cobrem”.

Anna Yriondo, estudiant del màster d’Integració Europea i procedent de Romania, realitza pràctiques en un ajuntament. Coincideix amb els altres companys, ja que es mostra descontenta amb la gestió acadèmica. “Les pràctiques havien de començar el març i finalment començaran a l’abril, el que m’impedirà completar-les”, es queixa Yriondo.

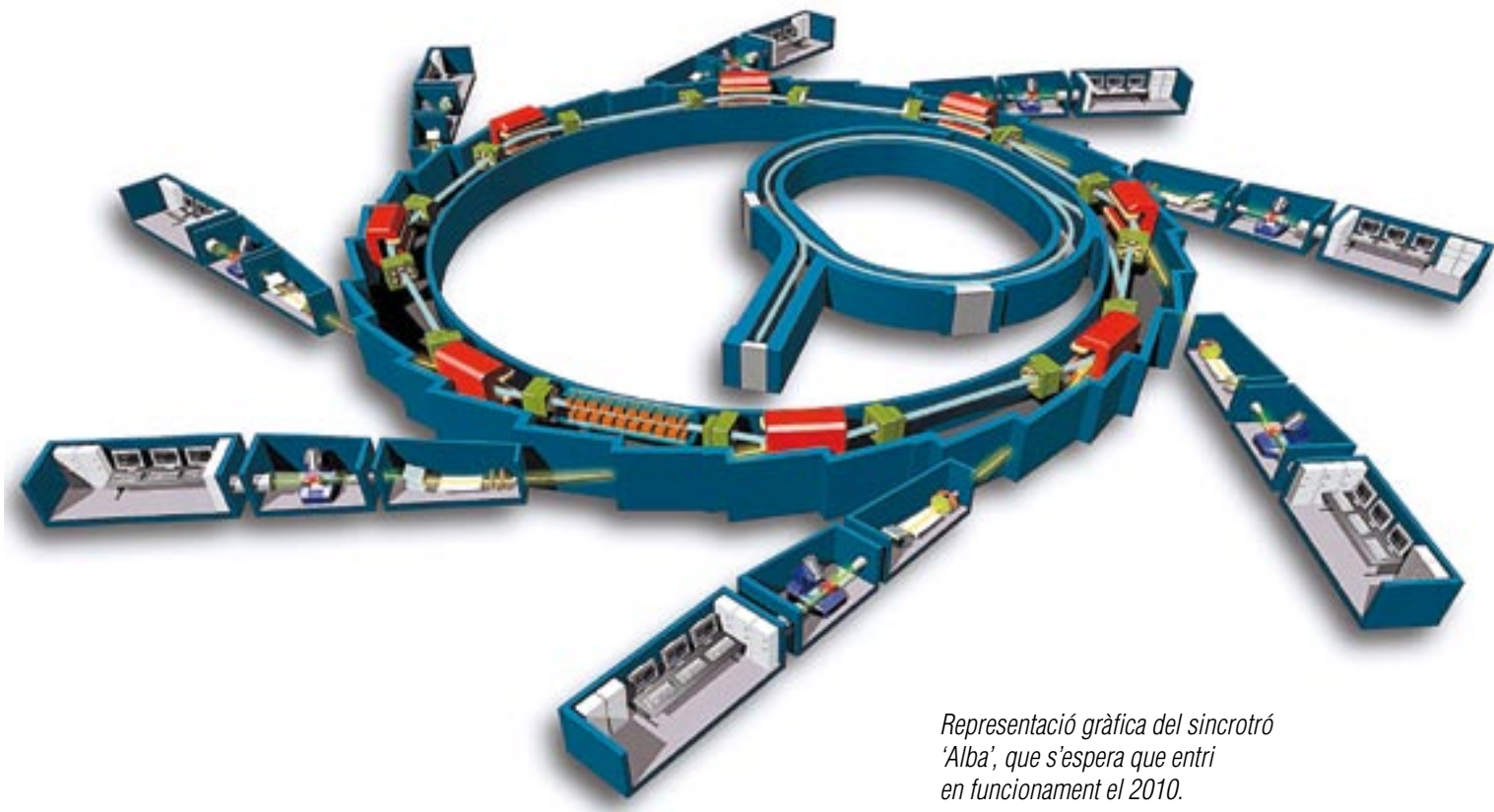
Una nova modalitat

Precisament, un dels últims avenços en el sistema de pràctiques de la Universitat ha estat la incorporació d’una nova modalitat que permetrà als alumnes internacionals realitzar pràctiques en empreses, sempre que la seva titulació disposi de convenis de col·laboració i contempli aquesta possibilitat als plans d’estudi.

Per concloure, Cristina Riba assegura que el sistema de pràctiques externes suposa un “veritable element de solidaritat social, en la mesura en què estem tornant a la societat el resultat de la nostra feina” ■

Júlia Delgado
Marcos Doespiritosanto
Marta Palau

‘Alba’: el microscopi de raigs X



Representació gràfica del sincrotró ‘Alba’, que s’espera que entri en funcionament el 2010.

El sincrotró ‘Alba’ es posarà en marxa en poc més d’un any. Aquest tipus d’accelerador de partícules, a diferència d’un ciclotró o d’un sincrociclotró, té una trajectòria circular i constant a mesura que s’acceleren les partícules. Es tracta d’una important instal·lació per a futurs experiments, ja que permetrà l’estudi de materials de forma no destructiva. La UAB té un conveni de col·laboració amb el projecte, fet que facilitarà l’accés dels i les estudiants a aquesta eina.

“És la instal·lació científicotècnica més important mai feta a Espanya, pel que fa al pressupost i a la seva complexitat”. Així descriu el sincrotró *Alba* Ramon Pascual, catedràtic de Física de la UAB i president del consorci gestor del laboratori. La infraestructura, amb un cost total d’uns 200 milions d’euros, s’emmarca en un projecte de centres de recerca i innovació tecnològica, el Centre Direccional de Cerdanyola del Vallès. L’objectiu d’aquest projecte, segons afirma el degà de la Facultat de Ciències de la UAB, Jordi Bartrolí, és “crear una zona d’alt coneixement, adquirit en un entorn d’alta tecnologia”. S’estalviarà que els investigadors que necessitin utilitzar la llum de

sincrotró hagin de viatjar a altres països d’Europa.

“No és un gran microscopi però el podem entendre com a tal, ja que, a través de processos físics i matemàtics, es pot reconstruir la molècula en tres dimensions”, diu Josep Vendrell, vicedegà de la Facultat de Biociències, que també n’explica la utilitat principal: “Observar la matèria a escala molecular”. Però les aplicacions del sincrotró no es limitaran a la bioquímica, s’hi podran realitzar des d’anàlisis arqueològiques i d’obres culturals fins a experiments de biologia, enginyeria o química.

II·luminant la matèria

Alba permetrà analitzar materials de tot tipus de manera



ESTER DACHS

■ **El funcionament d'Alba es basa en l'emissió de radiació per partícules carregades quan aquestes s'acceleren**

■ **Amb la llum de sincrotró podrà observar-se què hi ha dins d'un ou fossilitzat**

■ **S'iniciarà un període de proves que durarà fins a finals de 2010**



no destructiva. Un exemple d'investigacions interessades és l'estudi d'un ou fossilitzat. Amb la font de llum de sincrotró es pot reconstruir què hi ha dins de l'ou.

El sincrotró és un accelerador de partícules, com l'LHC (conegut per la polèmica al voltant dels forats negres que podia crear). Resumint el funcionament del sincrotró *Alba*, Pascual diu: "Tot es basa en què, quan s'accelera una partícula carregada, emet energia en forma de radiació".

Voltes i més voltes

Els electrons s'injecten al sincrotró —que determina l'estructura circular de la instal·lació—, des d'on són accelerats pels camps elèctrics creats a les cavitats de

A dalt, el responsable del projecte, Ramon Pasqual. A baix, una vista aèria del sincrotró.

radiofreqüència. Per la seva banda, uns electroimants asseguren que els electrons segueixin una trajectòria circular. Els electrons arriben a velocitats similars a la de la llum, multiplicant per un factor molt gran l'energia. Després s'injecten a un anell d'emmagatzematge, des d'on se'n manté la velocitat constant i s'emeten els raigs X —un milió de milions de vegades més intensos que les fonts convencionals— necessaris per als experiments.

El sincrotró i l'Autònoma

El sincrotró *Alba* és independent de la Universitat, però amb un conveni de col·laboració amb la UAB. De fet, la rectora, Ana Ripoll, és membre del consorci. Per Pascual, "les relacions de

veïnatge" ajudaran a que els investigadors i investigadores de la UAB puguin usar aquesta "eina insubstituïble". Bartrolí afirma: "Que [*Alba*] sigui el projecte més important dependrà de com ho gestionem. No hem de confondre importància i costos". Encara molts investigadors ignoren les possibilitats de la infraestructura.

La posada en marxa s'acosta. S'iniciarà un període de proves que durarà fins a finals de 2010. Per tant, només queda un any per a que entri en funcionament. Per Vendrell, el sincrotró *Alba* no és "un punt d'arribada, és el punt de partida de noves investigacions" ■

Xavier Viader

Mohammed Chaib Akhdim
Primer diputat del Parlament de Catalunya
del PSC d'origen marroquí

“Encara hi ha dificultats per obrir una mesquita a Catalunya”

Als quatre anys, Mohammed Chaib va emigrar des de Tànger fins a Sant Boi de Llobregat. Més tard va tornar al Marroc, el seu país d'origen, per cursar els estudis superiors. Després es va traslladar a Granada per estudiar la llicenciatura de Farmàcia. Va ser el 2003 quan el llavors president de la Generalitat, Pasqual Maragall, li va dir: “Ens agradaria que la nova immigració pogués participar, no només en la vida social, econòmica i cultural, sinó també en la política” Des d'aleshores és diputat socialista al Parlament de Catalunya.

¿Creu que el col·lectiu musulmà està prou reconegut a Catalunya?

És una comunitat que porta ja molts anys a Catalunya i amb persones que estan plenament integrades al país, però n'hi uns altres que han arribat no fa gaire, i que encara els queda aquest procés d'adaptació i de reconeixement com a ciutadans. Per mi, ser ciutadà vol dir el reconeixement dels drets, els deures i la igualtat d'oportunitats per a totes les persones, independentment del seu origen i religió. Hi ha drets que estan reconeguts, com l'acollida, els serveis socials, la salut, l'educació; n'hi ha d'altres que no, com per exemple la llibertat religiosa. Tot i ser un dret reconegut a l'Estatut i a la

Constitució Espanyola, encara hi ha dificultats per obrir mesquites a Catalunya amb absoluta llibertat.

Amb la seva entrada al Parlament: ¿Creu que els immigrants, sobretot del Marroc, se senten més representats dins la política de Catalunya?

La meva entrada al Parlament va suposar la possibilitat que algú provinent de la immigració arribés a la política. Jo he arribat de la immigració directament de la base, d'una família molt humil, fins que el meu pare va venir a treballar a Catalunya. Crec que la meva entrada demostra, sobretot pels joves, que és possible arribar a la política anomenant-te Mohammed. No

Chaib és membre de la Comissió de Cultura i de la Comissió de Benestar i Immigració.

només pels immigrants d'origen marroquí, sinó també per musulmans d'altres països, com els pakistanesos, que em veuen com un diputat d'origen musulmà i no marroquí. Em diuen que sóc l'únic diputat que representa els musulmans

Fa uns mesos va acudir a la UAB per parlar sobre la integració del dret islàmic en l'ordenament jurídic espanyol. ¿És la Universitat un bon mitjà per transmetre els valors de la igualtat i la integració entre cultures?

Crec que la Universitat és l'espai natural de coneixement de tots els ciutadans i ciutadanes. La UAB està fent un gran esforç, concretament el Departament de Dret Eclesiàstic, per donar a



ARXIU PSC

■
**“La simplificació
dóna una visió
que no es
correspon
amb la realitat”**

■
**“Els islamistes
a Catalunya mai
podran estar
integrats”**

■
**“S’ha de creure
sempre en la
pressumpció
d’innocència”**

conèixer la pluralitat religiosa que existeix a la societat, sense cap benefici cap a una o cap a l'altra creença, simplement fent saber que Catalunya avui no és la mateixa que fa quinze anys. La Universitat, que promou el missatge de diàleg i convivència, però a la vegada també de qualitat, emet un missatge que la ciutadania reconeix.

Vostè està molt vinculat a la defensa dels drets dels immigrants, de fet, va fundar l'Associació Sociocultural Ibn Batuta. ¿De quina manera aquesta associació contribueix a millorar la situació dels immigrants?

Ibn Batuta és una associació que, des del seu naixement, contribueix a la integració dels

immigrants perquè es converteixin en ciutadans amb drets i deures. Volem explicar als nouvinguts la importància de la seva incorporació plena a la societat. Per això, abordem situacions molt variades i, a més, tenim mitjans de comunicació propis: una revista, una emissora de ràdio i una col·laboració amb BTV a través d'un programa en àrab. Però el departament de comunicació encara ha de créixer més per arribar al col·lectiu, sobretot d'origen marroquí, i mostrar les aportacions que poden fer a la societat catalana.

Respecte als mitjans de comunicació, ¿creu que fan un tractament acurat sobre les informa-

El 2003 Pasqual Maragall va apostar perquè la nova immigració tingués veu a la política. Des d'aleshores, Chaib és diputat socialista al Parlament.

cions que tenen a veure amb la religió musulmana?

Encara veiem casos en què es simplifica molt tot allò relacionat amb la comunitat musulmana. N'hi ha alguns que han fet un gran esforç perquè la imatge dels musulmans es normalitzi. Altres, malauradament, creuen que, com més notícies negatives o caricaturitzades dels musulmans treguin, més vendran. Els mitjans de comunicació juguen un paper clau en la convivència. Si alguns mitjans continuen amb un discurs tan divisor, les noves generacions veuran com encara es continua discriminant la seva cultura i la seva religió.

Pel que fa a algunes manifestacions d'extremisme islamista

■
**“Ser ciutadà
vol dir
el reconeixement
dels drets,
els deures
i la igualtat
d’oportunitats”**

■
**“La integració
no necessita
ni paternalismes
ni privilegis”**

■
**“La Universitat
és l’espai natural
de coneixement
de tots els
ciutadans
i ciutadanes”**



que recullen els mitjans de comunicació actualment, com ara el terrorisme: ¿Com veu el seu desenvolupament? ¿Creu que el tractament que en fan està massa simplificat?

S’ha de creure sempre en la presumpció d’innocència de les persones, i deixar que sigui la justícia la que dicti sentència. La imatge generalitzada que els mitjans ofereixen sobre els musulmans crea perill per la societat, que pot relacionar el món musulmà amb problemes de terrorisme i violència, i amb això es minva la convivència i la integració.

¿Considera que els mitjans de comunicació del nostre país reflecteixen el pluralisme religiós existent actualment a la societat?

Parlar sense conèixer sempre és perillós. Penso que és un problema de formació dels periodistes, ja que comunicadors especialitzats en el món musulmà, n’hi ha molt pocs. L’islam té unes estructures, tradicions i costums que s’han de conèixer per parlar amb rigor i propietat. Hi ha mitjans que respecten el pluralisme religiós i d’altres que no, i allà on hi ha un conflicte, el destaquen.

Chaib creu que als mitjans de comunicació catalans falten especialistes que coneixin el món musulmà.

¿Quin paper creu que haurien de tenir els mitjans per fomentar el respecte pel sentiment religiós de cada persona?

Sobretot haurien d’estar preparats davant d’un tema determinat que es vulgui tractar. Quan hi ha un coneixement del tema, es pot donar una explicació molt més real. No dic que no es parli dels conflictes que puguin haver-hi, sinó que, a vegades, la simplificació dóna una visió que no es correspon amb la realitat.

Llavors, creu que els mitjans fan una distinció correcta entre els termes islàmic i islamista?



Una lluita activa per la integració dels musulmans

“Un comença amb certs plans, però mai sap què li depararà el destí”, explica Chaib. En el seu cas, aquesta afirmació s’acompleix, ja que des que va abandonar la feina de farmacèutic per entrar al Parlament, molts immigrants s’hi veuen representats. La seva arribada a la política li va suposar, no només representar el primer diputat musulmà a la política catalana, sinó també un enorme pas cap a la normalització del col·lectiu marroquí a la societat catalana. Tot i això, a més de l’activitat parlamentària, porta a terme una lluita activa des d’altres àmbits, un exemple n’és la tasca que desenvolupa a l’Associació Sociocultural Ibn Batuta, que Chaib va fundar l’any 1994, d’on treballa per defensar el diàleg i la convivència entre catalans i musulmans. A més, mitjançant la difusió del seu discurs també ha aprofitat els catalans a la cultura musulmana, cosa que va fer a la UAB el passat març, quan va participar en una ponència sobre la integració del dret familiar islàmic a la Facultat de Dret.

L’islam és una religió i els islamistes representen una ideologia política. Seria important aprendre a distingir aquestes terminologies correctament, perquè és molt perillós quan es parla de terroristes i musulmans com si fossin el mateix. Si hi ha persones que volen ser terroristes no és perquè siguin musulmans, sinó perquè prenen l’islam com a argument per defensar la seva ideologia. Els islamistes a Catalunya mai podran estar integrats, no els voldrem integrar mai perquè són els radicals i els violents, però sí els musulmans que creuen en la religió.

Des de Ibn Batuta es vol que els immigrants nous prenguin consciència de la importància d’incorporar-se a la societat.

Com vostè diu, és “il·lògic” que als ciutadans immigrants se’ls demani insistentment que s’integrin, quan ni tan sols tenen dret a votar. ¿Com afavoriria aquest dret en la seva integració?

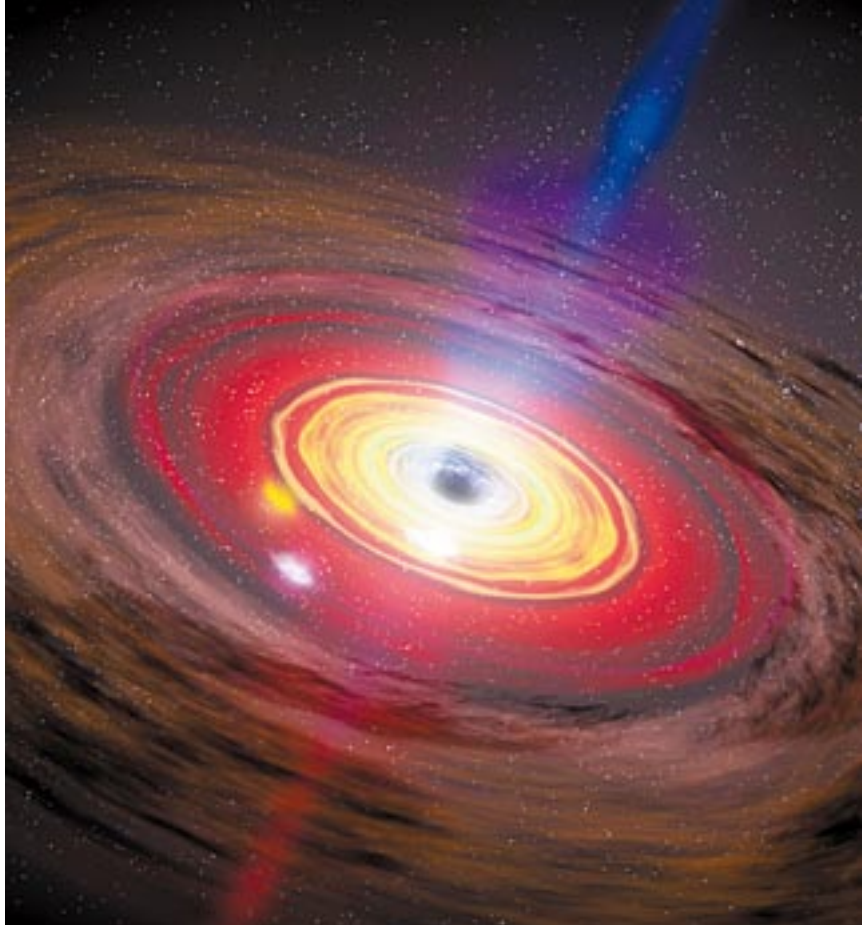
No és normal que avui dia encara tinguem persones que viuen entre nosaltres i no puguin decidir com volen que sigui el seu barri i municipi ni que tampoc puguin triar els seus representants polítics. Se’ls demana integració, però: ¿Com poden dir integració i a la vegada dir-los que hi ha uns drets reservats només per una part de la societat?

La millor política que podem fer és que Catalunya continuï sent una màquina de generar ciutadans amb drets i deures i amb igualtat d’oportunitats. I perquè això sigui possible, tant els immigrants de primera generació com els seus fills han de tenir les mateixes oportunitats i dificultats des de l’escola fins al món laboral, perquè la integració no necessita ni paternalismes ni privilegis, és un reconeixement d’uns ciutadans que viuen entre nosaltres ■

**Davinia Garcia
Helena Ledesma**

‘Lisa’: Una nova forma d’escoltar l’Univers

El projecte ‘Lisa’ enviarà tres satèl·lits a l’espai per detectar les ones gravitacionals. Es pretén complementar la informació de la Terra amb la de l’espai. El propòsit ve impulsat per l’Agència Espacial Europea (ESA) i la NASA.



Observar directament forats negres supermassius. Aquest és només un dels objectius del projecte *Lisa*, impulsat per l'Agència Espacial Europea (ESA) i la NASA, que s'emmarca en el conjunt de missions de l'ESA dedicades a l'Astronomia, anomenat *Cosmic visions*. El projecte consisteix en l'enviament de tres satèl·lits a l'espai que, separats per una distància de cinc milions de quilòmetres, detectaran les anomenades ones gravitacionals. Fins a l'actualitat, tota l'Astronomia s'ha desenvolupat a partir de la llum, ja sigui en l'espectre visible, o bé en altres freqüències –raigs X, microones o ones de ràdio–, ja que la detecció de la gravetat té el problema que és una força molt feble comparativament amb la resta.

Tot i que la idea es va començar a plantejar als anys 70 i, de fet, ja hi ha detectors a la Terra –a Japó i a Alemanya–, *Lisa* vol anar més enllà: enviar informació des de l'espai amb la finalitat de complementar l'observació que s'aconsegueix des de la Terra.

Una col·laboració de la UAB

Com que el projecte requereix una importantíssima quantitat de diners –es preveu que el cost total arribi als 2.000 milions d'euros–, i és necessària una precisió i una sensibilitat que encara mai s'havien pogut aconseguir abans, l'ESA va proposar fer un altre projecte que pogués posar-les a prova. Segons Carlos Sopena, investigador de l'Institut de Ciències de l'Espai (IEEC), que col·labora amb l'ESA pel projecte *Lisa* i que té la seu principal a la Universitat Autònoma, “el sistema de mesura tècnic és el més precís del món”. La missió que ha d'assegurar-se del compliment dels requisits tècnics és la *Lisa Pathfinder*, que estarà llesta per enlairar cap al 2011. En aquesta missió preparatòria va haver-hi una important col·laboració científica del



MARCELO VIDAL

José Alberto Lobo,
de l'IEEC

era un problema que per al projecte era important de resoldre”, assegura Lobo.

“Això és de pel·lícula”

Mesurar l'expansió de l'Univers amb precisió, l'evolució de les galàxies, així com trobar relacions entre tipus i grandària de galàxies, i els forats negres que es creu que es troben al seu centre. Aquests són els objectius previstos per al projecte *Lisa*. Tot i que els objectes que volen estudiar-se són bastant nombrosos –milions de vegades més massius que el Sol–, la vibració de l'ona gravitatòria només modificarà l'espai

en aproximadament una milionèsima part de mil·límetre. “Això és de pel·lícula”, diu Sopena. I els principals problemes que produeix són evitar que altres forces alterin aquestes mesures. Ivan Lloro, gestor de projectes del Consejo Superior de Investigaciones Científicas (CSIC), afirma: “El satèl·lit és una capsula d'alta tecnologia que aïlla una massa de l'entorn. Si els cossos no estan en caiguda lliure i hi ha acceleració, els satèl·lits no serveixen”. És en aquest punt on les col·laboracions com les del Departament d'Electromagnetisme són essencials.

La importància de la missió es reflecteix en la continuïtat del projecte. Tal i com diu Carlos Sopena, “*Lisa*, en el programa de missions de l'ESA, és la missió més important i la que té més recorregut i història”. Tot i que el projecte no té assegurat al 100% la seva continuïtat, Lobo afirma: “Hi ha hagut molts problemes difícils però s'han resolt”. Per concloure, Lloro assegura que “encara que *Lisa* segueix el procés tortuós estàndard, *Lisa* es farà” ■

Deborah Castro
Xavier Viader

■ Els tres satèl·lits, en òrbita heliocèntrica, estaran separats per cinc milions de quilòmetres

■ La missió 'Lisa' intenta fer Astronomia a partir de la gravetat

Departament d'Electromagnetisme de la UAB. “Es va establir una cooperació que va complir uns objectius mínims, que tenia com a fita determinar com obtenir informació útil dels magnetòmetres”, explica Alberto Lobo, també de l'IEEC i pioner a nivell mundial de l'estudi de les ones gravitatòries. “Un problema que potser no era el més interessant que se li pot plantejar a un investigador, però que, al mateix temps,

No et quedis en blanc...

blanco
bianco
branco
walkoinen
vit
hvid
valge
baltis
baltas
bily
biely
teher

Utilitza les eines
< i recursos de suport
lingüístic que t'ofereix
el **Servei de Llengües**

www.uab.cat/servei-llengues

Oportunitats laborals per als discapacitats

Els valors de responsabilitat social de la UAB i la necessitat legal d'incorporar dins la plantilla un 2% de persones amb discapacitat fan que la Universitat col·labori amb Centres Especials de Treball, entitats on el 70% dels seus treballadors són persones disminuïdes.



ESTER DACHS

En la tasca de jardineria, la Universitat Autònoma compta amb la col·laboració de la Fundació Gaspar de Portolà, Barberà Promocions i Passavia. Aquestes empreses vetllen per la integració sociolaboral de les persones amb discapacitat intel·lectual, física, sensorial i/o mental, i els ofereixen contractes laborals a la Universitat.

Els treballadors, que fan que el campus gaudeixi d'un aspecte bonic i net, sovint ja han rebut

de manera prèvia formació específica en escoles de jardineria. Això sí, tots es beneficien de programes de formació contínua durant l'any de mans dels Centres Especials de Treball.

La tasca encomanada és la de manteniment forestal, és a dir, el desbrossament, la neteja i l'estesada de les zones del campus universitari. La jornada laboral d'aquests peons de jardineria, més homes que dones, és de vuit hores a l'hivern i set hores

Manteniment forestal a càrrec de la Fundació Gaspar de Portolà, Barberà Promocions i Passavia.

a l'estiu. Alguns d'ells estan en pràctiques, d'altres amb contractes de formació o indefinits. Tots cobren com a mínim el salari mínim interprofessional.

I és que la UAB té el conveniment que tota persona pot ser capaç de treballar si s'analitzen les seves potencialitats i se la motiva adequadament, rebent a canvi un sou digne ■

Begoña Fuentes
Mireia Julià





MARTA ROQUETA

Aprendre i treballar entre les runes

La ciutat romana de Iesso (Segarra) és un dels jaciments més importants de Catalunya. Des dels anys 80, la UAB organitza cada estiu campanyes on els estudiants aprenen l'ofici d'arqueòleg al costat d'experts en la matèria. La bona acollida del projecte ha permès que el parc romà de Iesso compti amb un museu propi. L'Estat ha concedit una subvenció per remodelar el museu i preservar una de les joies del jaciment: les termes monumentals.

La història de les excavacions a la ciutat romana de Iesso va començar als anys 30. L'esclat de la guerra civil va fer que no es revifessin fins al cap de 40 anys, quan a la dècada dels 80 la UAB, juntament amb l'Institut Català d'Arqueologia de Catalunya (ICAC), va decidir realitzar una sèrie de campanyes programades perquè els estudiants de la UAB poguessin conèixer sobre el terreny la pràctica arqueològica. La iniciativa marxa a bon ritme, tal com ho demostren els resultats obtinguts en la campanya de 2009.

Aquest estiu, els arqueòlegs i les arqueòlogues que van participar en el projecte tenien molt clara la seva feina. Davant d'una

extensió de terreny que, a ulls inexperts és només una plana amb parcel·les de pedra, els seus ulls distingien els tres punts on hi fixarien els seus pics. El primer, el *cardine*, un dels carrers menors que travessava les ciutats romanes de nord a sud.

El segon punt és en el que s'hi destinen més efectius. Es tracta de les termes o banys públics, que, en època altimperial (segle I-II dC), eren molt luxoses. Plaques de marbre recobrien les parets de les sales, que contenien complexos sistemes de piscines d'aigua calenta. A l'exterior s'hi trobava la *natatio*, o piscina descoberta, i segurament també un jardí i una palestra. És a l'exterior de les termes on



s'hi concentra la tercera part del projecte, així com també la recuperació de les restes d'una necròpolis (cementiri).

Les termes, però, són unes instal·lacions tan monumentals com fràgils. De pedra porosa, l'estructura de les termes absorbeix l'aigua de la pluja que, quan gela, es glaça i la fa explotar. "És impossible restaurar les termes si no es cobreixen per evitar l'entrada d'aigua", explica Jordi Santamaria, arqueòleg col·laborador en les excavacions. És per això que part de la subvenció que l'Estat espanyol ha concedit al jaciment es destinarà a la restauració i a la preservació de les termes. El pla, cofinançat per l'ajuntament de Guissona, a més, ha suposat una empena molt important per a altres projectes, com són la remodelació

Estudiants de la UAB en la pràctica arqueològica a Guissona (Segarra).

del museu, la construcció d'una recepció per sobre del jaciment i la creació d'un centre d'interpretació per a nens.

Una festa a la romana

Una altra de les iniciatives del programa de la UAB és el curs d'arqueologia, que aquest any ha celebrat la tercera edició. El curs, de dues setmanes, consisteix a fer excavacions al matí, i conferències i excursions per la tarda. Tot plegat ha despertat l'interès per les runes dels veïns de la vila, que veuen amb molt bons ulls la tasca dels arqueòlegs. "Et sents molt apreciat. La gent del poble sap qui som, estan interessats en veure què surt de les excavacions. Som l'atracció de cada estiu", comenta Santamaria. Al juliol, el poble organitza una setmana d'activitats sobre el món

antic, que culmina amb una fira romana el cap de setmana.

L'actitud dels vilatans actuals contrasta amb la dels seus avantpassats, ja que fa un parell de segles l'espoli de les runes era habitual: "La zona és molt pobra en calç, així que la gent cremava el marbre del jaciment per obtenir-ne", explica Santamaria.

L'espoli és, doncs, un enemic dels arqueòlegs, que comproven que, per culpa dels saqueigs, estrats d'èpoques diferents estan barrejats i falten trossos importants d'edificis i estructures que els serien molt útils. Tot plegat però, forma part d'un repte que, amb més de vint anys de vida, és una bona eina per a tots aquells que vulguin viure la Història més enllà dels llibres ■

Marta Roqueta



Associació d'Amics UAB

Festa Anual 2009

El 27 de novembre passat, l'**Associació d'Amics UAB** va celebrar la seva festa anual, un acte en què cada any es lliuren els premis Amic dels Amics a persones vinculades a la UAB per la seva trajectòria professional i personal, els premis extraordinaris de doctorat del curs acadèmic anterior, el premi Col·lectiu UAB per la seva tasca i el Premi Universitat-Societat concedit pel Consell Social de la UAB. La festa va tenir lloc a la Casa Convalescència de Barcelona i va estar amenitzada per la música de Mariona Sagarra i Raül Costafreda •



Els premis lliurats van ser els següents:

Premi **Col·lectiu UAB**:

- **Servei International Welcome Point**

Premis **Amic dels Amics**:

- **Màrius Foz**, catedràtic de Medicina i professor emèrit de la UAB.
- **Francisco Rico**, catedràtic del departament de Filologia Espanyola de la UAB.
- **Josep M. Vallès**, catedràtic del departament de Ciència Política i Dret Polític.

Premi **Universitat-Societat** concedit pel Consell Social de la UAB:

- **Andreu Mas-Colell**, catedràtic de Fonaments de l'Anàlisi Econòmica i secretari general del European Research Council.

Més informació:

www.amicsuab.es
amics@uab.cat

■
Minkang Zhou
Professor de la Facultat
de Traducció i Interpretació
de la UAB des de 1988



ESTER DACHS

Qüestió de sort

“Com una loteria”, així és com Minkang Zhou descriu el camí que el va portar a ser professor a la Facultat de Traducció i Interpretació (FTI) de la UAB. “Vaig estudiar espanyol pensant en els països sudamericans, no en Espanya”, ens confia, “i no per ser professor, sinó per ser un diplomàtic en relacions internacionals”. Però la vida tenia altres plans pel jove de 24 anys que va sortir de la Xina cap als Estats Units d'Amèrica.

L'arribada a l'Autònoma va ser per casualitat. Ell estava de visita a Madrid quan una petita notícia publicada a *El País* li va cridar l'atenció. La notícia, que encara guarda plastificada, anunciava la creació d'un nou curs de xinès a l'Escola Universitària de Traductors i Intèrprets (EUTI), l'actual FTI. “Ningú a Madrid sabia què era aquesta EUTI”, recorda. “Vaig passar molt de temps buscant l'adreça, però la vaig trobar i vaig poder enviar un currículum”.

La resposta va trigar tres mesos, un retard “impensable als EUA o a la Xina”. “Ja estava pensant en tornar a casa quan em van trucar”, diu. Li van oferir treballar un any. Però les protestes de la plaça de Tian'anmen al juny del 1989 van fer impossible que arribés cap substitut i Zhou va ser prorrogat.

Integrat a Catalunya

Minkang se sent completament integrat a Catalunya, fins al punt que el 2004 va escriure un llibre en xinès sobre el nostre país. Creu que els seus compatriotes poden aprendre a “gaudir més de la vida” dels catalans, ja que la majoria de xinesos “saben molt de treballar, però poc de viure”. Mentre que els catalans no els aniria malament aprendre “a gestionar millor el temps i a ser més eficients”.

Des d'aquí ha viscut els grans canvis que ha sofert la Xina, els quals han ocasionat un

*Minkang Zhou
al seu despatx
de la Facultat
de Traducció
i Interpretació.*

extraordinari augment de l'interès del món occidental cap al país asiàtic. L'any 1988, de les vint places de llengua xinesa que oferien, només van matricular-se cinc alumnes, “i tothom els considerava sonats”. Aquest any han hagut de doblar el nombre de places del màster de xinès que Zhou dirigeix.

Del que està més content és de l'augment dels intercanvis. “Quan vam signar el primer conveni, l'any 1992, només va poder venir un professor, actualment vénen més d'un centenar d'estudiants”, afirma amb l'orgull de ser un dels impulsors del programa. Però els canvis no només es noten a la Universitat. “Tot ha canviat”, ens confia, tant que de la Xangai on ell va créixer “només en queda el nom del carrer”. La resta ha estat esborrat pel creixement del gegant asiàtic ■

Ester Dachs

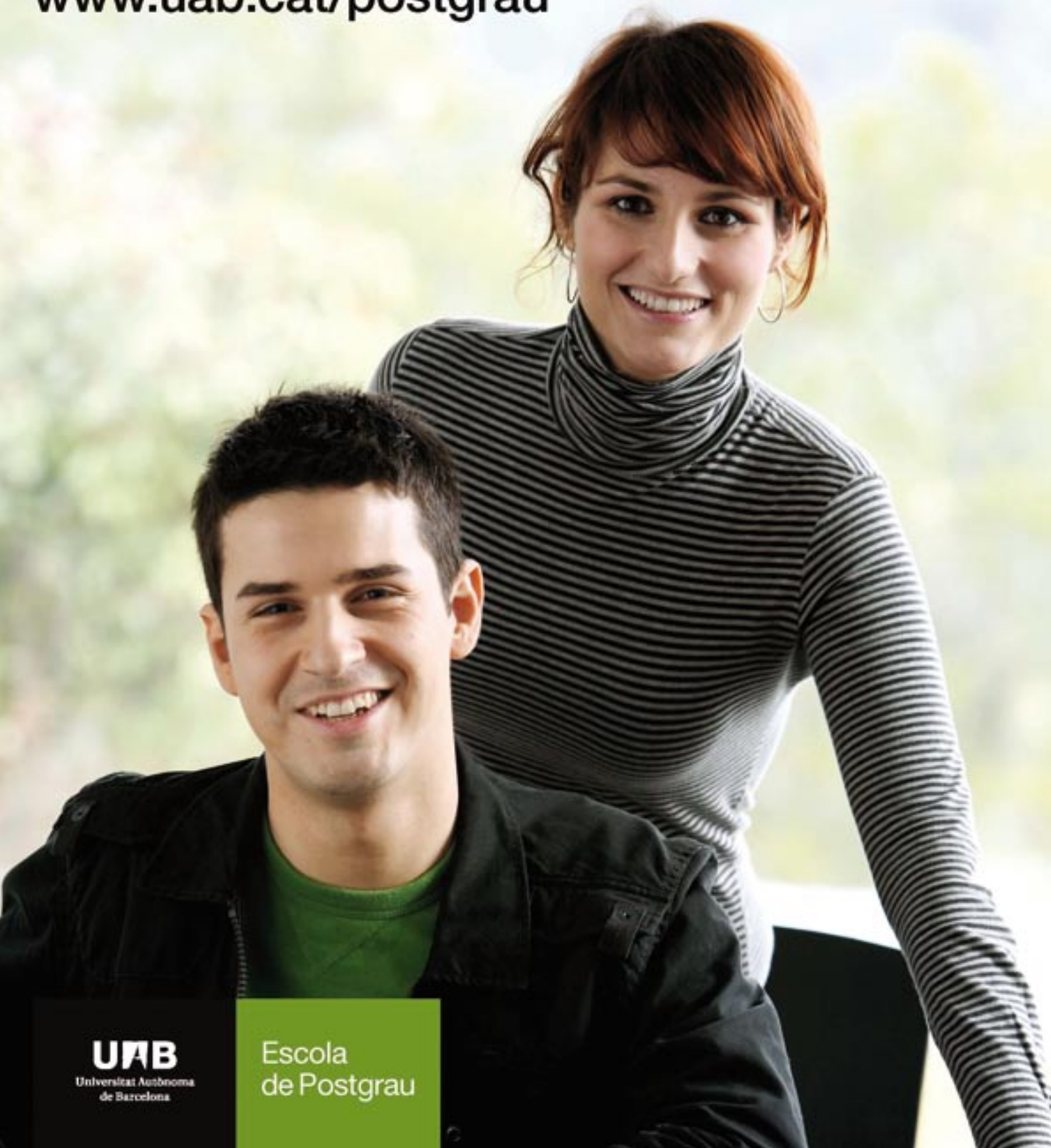
Postgrau UAB 09/10

l'encertaràs

Més de 500 màsters, diplomatures de postgrau i doctorats per fer un pas endavant en el teu futur professional.

Més de 500 opcions per encertar.

www.uab.cat/postgrau



UAB
Universitat Autònoma
de Barcelona

Escola
de Postgrau